

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ"

ΟΙ "ΡΑΝΤΣΙΕΡΗΔΕΣ", ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΤΗΝ 'Αμερική δ, τι και να διαβάθη κανε για τους «αστέρες», δεν τού κάνει καμιά εντύπωση. Οι εργατικοί γιάγκηδες τ' έχουν πάσει απόφασι. "Όπως έκεινοι γεννήθηκαν για να εργάζωνται, έτσι κι' η «βεντέτες» γεννήθηκαν για να κάνουν τρέλλες. Μέσος όρος δεν χωράει. Γι' αυτές, όλα είνε εύκολα. Θά μπορούσαν να ζητήσουν από τους θαυαστές τους να τους χυρίσουν τόν ασπρό ή να... άποξηράσουν τόν 'Ατλαντικό

ώκεανό!... Καί τ'ό λάθος βέβαια δεν είνε δικό τους. Μουιάζουν με τ'α κακομαθημένα παιδιά, που διαρκώς είνε αδιάκριτα, παράλογα και έχουν διαθολεμένο πειραιά. Γι' αυτό κι' η τελευταία είδησι που δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες τής Νέας Υόρκης έκανε κατάπληξι στους 'Αμερικανούς. Πρώτη φορά διάδασαν αυτά τ'α παράδοξα πράγματα. Αυτή λοιπόν η είδησις πληροφορούσε τους φίλους του κινηματογράφου ότι οι «αστέρες» κυριεύθηκαν ξαφνικά από τή μανία τής αγροτικής ζωής κι' ότι σήμερα ό καθένας τους δεν όνειρεύεται τιποτε άλλο, παρά ένα «ράντσου», μιά αγρέπαυλι. Κι' όσοι είχαν τ'α μέσα, έσπευσαν κιόλας να τ' άποξητήσουν. Οι άλλοι πούλάν τώρα τή βίλλες τους και τ' αυτοκινητά τους για να γίνουν αγρότες!

Μη χειρότερα! θά πητε. Κι' έχετε, με τήν αλήθεια, δίκη.

Φαντασθήτε τή Γκρέτα Γκάρμπο «μοιραία» χωριατοπούλα και τόν Τζών Τζιλμπερτ γόητα... τσιπάνο! Είνε να χάνη κανένας τ'ο μυαλό του. Κι' όμως, τί να σάς πώ, εγώ τουλάχιστον δεν τρελλάθηκα όταν είδα τήν κομψή Μύριαμ Χόπκινς να σκάθη τόν κήπο τής «φέρμας» τής και τόν «γόητα» Γλάγου Κούπερ να ζυστριζή τ' έλαγα τού σταύλου του, σαν τόν καλύτερο σείχη. 'Αρκέστηκα να χαμογελάσω μ' ίκανοποίησι και να τους συγχαρώ γι' αυτή τή μοναδική καλή ιδέα που είχαν ως τώρα στη ζωή τους. 'Η αγροτικές δουλειές άλλωστε κι' όταν γίνονται για σπόρο, κι' όταν... τις άπαιτή ή μόδα, τονώνουν τόν οργανισμό και τόν δυναμίζουν. Κι' ήταν καιρός οι «αστέρες» να φροντίσουν για τήν υγεια τους, γιατί αν έξακολουθούσαν τήν άσστατη ζωή τους και τ'α ξενύχτια τους, γρήγορα θ' άρρώσταιναν και θά ήταν όποχρεωμένοι να κλειστούν σε κανένα υνατόριο.

'Αλλά πώς κυριεύθηκαν έτσι ξαφνικά από τή μανία τής αγροτικής ζωής; Τό ιστορικό αυτής τής τρέλλας τους έχει ως έξης:

Μιά μέρα ή Γκρέτα Γκάρμπο έκανε έναν περίπατο στη μαγευτική πλάξ τού Μάλμιου, ή όποια φημίζεται για τή χρυσή αμμουδιά της. Σε μία στιγμή λοιπόν σταμάτησε τ' αυτοκινήτό της κι' έμεινε γοητευμένη από τ'ό θέαμα που παρουσιάσθηκε μπροστά της. Πάνω σ' ένα μικρό λόφο, στο στρίψιμο τού δρόμου, άνάμε, να από καταπράσινα δέντρα, ύψώνονταν μιά όμορφη βίλλα μ' ύπεροχες βεράντες.

Η Γκρέτα Γκάρμπο τόσο ένθουσιασθηκε από τή θέα της, ώστε άλλαξε διεύθυνσι και τρέθηκε γραμμή προς τ'ό έξοχικό αυτό σπίτι. "Όταν πλησίασε τ'ο κοντά, είδε ότι γύρω άπ' αυτή τή βίλλα όπθιχαν ένα σωρό μικρά σπιτάκια, στα όποια μαινόθγαναι πολλές κότες έκλεκτής ράτσας. 'Ο θύρωθος τής μηχανής τ' αυτοκινήτου άναστάτωσε όλον αυτό τόν κόσμο των πουλερικών, τ'ά όποια άρχισαν να ξεφωνίζουν τρομοκρατημένα. Έπρεταν φυσικά όλ' οι όμηρες κι' ό ιδιοκτήτης τής βίλλας για να δή τί συμβαίνει. Κατάπληκτοι τότε είδαν τήν Γκρέτα Γκάρμπο να διασκορδάζη με τις κότες και να παίζη σάν παιδί. 'Ο «ραντιέρης», ένας αγαθός 'Αμερικανός, ό όποιος ήταν θαυμαστής τού «αστέρος τών αστέρων», συγκινημένος άπ' αυτή τήν άπρόστυτη έπίσκεψι τής μεγάλης «βεντέτας», δεν ήξερε πώς να τήν περιποιηθί. Μόνο που δεν έκλαιγε από τή χαρά του.

— Έχετε ένα μικρό παράδεισο, τού ειπε εκείνη με καλωσύ... 'Ασφαλώς θά είσαστε εύτυχιόμενος.

("Άρθρο τής Γαλλίδος δημοσιογράφου Jeanne Roudot)

—Ναι, «βασιλείσα» μου, τής άπάντησε έκεινος. 'Ο καθάρως άέρας, ή Γευχη ζωή, μου δυναμώνουν τήν ύνεια μου και με κάνουν να είμαι εύχαριστημένος από τή ζωή μου. Στην άρχή τού ήρθα εδώ, ήμουν νευρικός και ύπέφερα από τρομερικές άδύπνεις. Μιά όλ' αυτά έχουν πεία περάσει. Τώρα είμαι γερός σαν ύδερο.

Η Γκρέτα Γκάρμπο τόν άκούγε προσεχτική. —Είσαστε εύτυχής, τού ειπε πάλι. 'Εγώ αντίθετως βασανίζομαι διαρκώς από τ'α νεύρα μου. "Αν μπορούσα να βρώ λίγη ήσυχία, αν βρισκόταν ένας άνθρώπος να με θεραπεύσει από τις άδύπνεις μου!

Ο 'Αμερικανός τότε τήν πιρασκάλεσε να καταδεχθί να τήν φιλοξενήσθι στη βίλλα του.

—'Όλα είνε εικά σας εδώ πέρα, τής ειπε. Αυτή τήν εύτυχια δεν θά τήν ξεγάσω ποτέ.

Κι' ή Γκρέτα Γκάρμπο έμεινε εκεί πέρα ένα μήνα. "Όταν γύρισε πάλι στο Χόλλυγουντ, ήταν άγνώριστη. Είχε άνακτήσει τόσο τ'ό ήθικό της, ώστε έπειτα από λίγες μέρες έφρουε για ένα ταξίδι στη μακρινή πατρίδα της.

Αυτή όμως ή περιπέτεια τής διαδόθηκε σ' όλη τή φιλομούλλι κι' άναπτάτωσε τους διάφορους «αστέρες». Η πληροφορία ότι ή Γκρέτα Γκάρμπο είχε θεραπεύσει τ'α τσιακίμια νεύρα της με τόν άέρα τής έξοχης, τούς έβαλε σε σκέψεις. "Όλοι τους καταλάβαιναν ότι ύπέφεραν από ύπερκόπωση κι' ήθελαν να ξεκουραστούν. Τό σώμα τους πονούσε, τ'α χέρια τους ήταν σαν παράλυτα κι' είχαν χάσει τήν όρεξί τους και τ'ό κέφι τους.

Πρώτη ή Τζίν Χάρλου νοίκιασε ένα «ράντσου» στη Σάντα Μόνικα κι' άφωσιώθηκε ιτην άνατροφή τών λευκών κουνελιών τής.

Έπειτα τήν μιμήθηκε ή Λωρέττα Γιούγκ, ή όποια χειρί όρκοισή μάλλιστα ότι θά σκάηει και θά φτεψή μόνη της τόν κήπο τού «ράντσου» τής.

Τήν ακολούθησε κατόπιν ό Ραυόν Νοβάρρο, μ' όλες τις άδελφές του, για τις όποιες άγόρασε ένα μαγευτικό σπίτι στο δάσος τού Χόλλυγουντ.

Έπειτα με τή σειρά τους ένας-ένας οι «αστέρες» έγκατέλειψαν τήν πόλι τού κινηματογράφου και πήγαν να ζήσουν σάν άπλοι χωρικοί σ' ήσυχες αγρέπαυλεις, περιοριζόμενοι όσο ήτο δυνατόν τ'ό όηρητικό προσωπικό τους.

Η Τζίν Χάρλου, τήν όποια έπεσκέφθηκαν στο «ράντσου» της, μου δήλωσε ότι είνε ξετρελλαμένη με αυτή τήν καινούργια ποικιλία τής ζωής τής.

—Στην άρχή, μου ειπε, στενοχωριόμουν και δεν μπορούσα να ευνθισω στη μοναξιά και στις βαρείες δουλειές. Κάθε νύχτα έπεφτα σάν πεθαμένη στο κρεβάτι μου και κοιμόμουν χωρίς να βλέπω όνειρα. Έπειτα τ'α χέρια μου έθγλαν φούσκες και χόντριναν. Μου 'ονούσε ακόμη ή μέση μου κι' όλες μου ή κλειδώσεις. Είχα πιασθί από τήν κοράσι! Κατόπιν όμως αγαάσι-α συνηθισα. Τώρα μπορώ να μαγειρεύω μοναχή μου, ν' άρμέγω τήν αγελάδα μου και να ποτίζω τόν κήπο μου.

Κι' ή Τζίν Χάρλου μου έδειξε μ' όπερηφάνεια κάτι όπεροχου λουλούδια, τ'ά όποια είχε φτεψεί μοναχή της και τ'ά όποια είχαν μεγαλώσει κι' είχαν γίνει περιφήμα.

—'Όταν έρχονται να με δούν οι φίλοι μου, συνέχισε, τούς βάζω κι' αυτούς να εργασθούν. Δεν μπορώ να τους βλέπω να τεμπελίζουν. Μου κόβουν εύλα, μου κλαδεύουν τ'α δέντρα, καθαρίζουν τ'ο σταύλο και περιποιούνται τ'α κατοικίδια ζώα μου. Φεύγουν φυσικά τρομοκρατημένοι κι' όρκοίζονται ότι δεν θά ξαναπατήσουν εδώ πέρα. Μά γρήγορα έξεχνάν τόν όρκο του κι' έρχονται για να με διασκεδάσουν με τις άδεισιότητες τους.

Υπάρχουν ώστόσο και μερικοί «αστέρες», που κάνουν αυτή τήν αγροτική ζωή, πρίν ακόμα να γίνη μόδα στο Χόλλυγουντ. Οι πιο μαυιδέες άπ' αυτούς είνε ό Λούις Στόν, ό Λέων Καρίλλο, ή σεναρίστρια Φλώρελνς Ράυρσον, ό σκηνοθέτης Βίκτωρ Φλέ-

Η Τζίν Χάρλου

